

ข้อคิดยามเช้า วันอาทิตย์ ที่ 28 กันยายน ค.ศ.2014

คำพูดและการกระทำต้องควบคู่กันไปเสมอจึงจะสมบูรณ์ กระทำอย่างเดียวยังไม่ได้ พูดอย่างเดียวยังไม่ดี แต่ถ้าทั้งสองอย่างไม่สอดคล้องกัน เราจะเลือกเอาอย่างไร? อับราฮัม ลินคอล์น ประธานาธิบดีคนที่ 16 ของสหรัฐอเมริกา กล่าวไว้อย่างน่าประทับใจว่า “การกระทำเสียงดังกว่าคำพูด” เรื่องบางเรื่องอาจไม่ต้องการคำอธิบายเพราะการกระทำได้พูด และอธิบายทุกสิ่งทุกอย่างไปหมดแล้ว ผู้รู้บางท่านบอกในการทำงานเดียวกันว่า “หนึ่งการกระทำ สำคัญกว่าพันคำพูด” คำพูดก็แค่มีดจ๋า การกระทำต่างหากที่มีจิตใจ ในพระวรสารวันนี้พระเยซูเจ้าทรงเล่าอุปมาเรื่องบุตรสองคน ซึ่งพูดสิ่งหนึ่ง แต่ทำอีกสิ่งหนึ่ง เมื่อพ่อขอร้องให้บุตรคนแรกไปทำงานในสวนองุ่น เขาตอบปฏิเสธทันทีว่า “ลูกไม่ออกไป” (มธ 21:29) แต่หลังจากที่ได้คิดทบทวนใหม่อีกครั้ง เขาเปลี่ยนใจและตัดสินใจไปทำงานตามความปรารถนาของพ่อ ส่วนบุตรคนที่สอง เมื่อพ่อขอร้องให้เขาทำในสิ่งเดียวกัน เขาตอบรับด้วยความสุภาพทันทีว่า “ครับพ่อ” (มธ 21:30) แต่แล้วเขาไม่ได้ไปทำงานในสวนองุ่นตามที่รับปากไว้ พระเยซูเจ้าทรงถามว่า “สองคนนี้ใครทำตามใจพ่อ” (มธ 21:31) แน่แน่นอน เป็นบุตรคนแรก ซึ่งตอบปฏิเสธคำขอร้องของพ่อในตอนแรก อันที่จริงแล้ว ถ้าจะถามว่าบุตรในอุดมคติของเราควรเป็นเช่นไร แน่แน่นอน เราอาจไม่เลือกทั้งสองคนนี้ เพราะบุตรที่ตินั้น ควรเป็นคนที่ตอบรับคำขอร้องของพ่อแม่ด้วยใจสุภาพถ่อมตน แล้วออกไปทำตามสิ่งที่พวกท่านขอร้อง นี่แหละคือบุคคลที่เราทุกคนควรจะเป็น นั่นคือ ชายหญิงที่ประกาศความเชื่อของตนด้วยคำพูดและกิจการ ดังพระดำรัสเตือนของพระเยซูเจ้าที่ว่า “คนที่กล่าวแก่เราว่า ‘พระเจ้าข้า พระเจ้าข้า’ นั้น มีไข่ทุกคนจะได้เข้าสู่อาณาจักรสวรรค์ แต่ผู้ที่ปฏิบัติตามพระประสงค์ของพระบิดาของเรา ผู้สถิตในสวรรค์นั้นแหละจะเข้าสู่สวรรค์ได้” (มธ 7:21)

ขอพระเจ้าอวยพรพี่น้องทุกคน

พระสังฆราชขอแซฟ ลือชัย ธาตุวิสัย

ประมุขสังฆมณฑลอุดรธานี